

زیبایی محمدی

پیامبر و آراستگی

خوش‌بوترین دهان

فرمود: «هیچ‌گاه جبرئیل نازم نیامد، جز آن‌که مرا به مسواک کردن سفارش فرمود.»

نیز فرمود: «دهان‌های شما راهی از راه‌های گفت‌وگو با پروردگار است. پس محبوب‌ترین دهان نزد آفریدگار، خوش‌بوترین دهان است.»

هر روز سه بار مسواک می‌زد: قبل از خواب، پس از بیدار شدن و پیش از رفتن به مسجد برای نماز.

فرمود: «دو رکعت نماز با مسواک، برتر از هفتاد رکعت نماز بی‌مسواک است.»

و نیز فرمود: «گرداندن آب در دهان و بینی پیش از وضو مستحب است.»

همواره سرش را با سدر می‌شست. می‌فرمود: «هر قدر می‌توانید پاکیزه باشید، زیرا یزدان، اسلام را بر پاکیزگی بنیان نهاد و جز انسان‌های پاکیزه، کسی به بهشت نمی‌رود.» وقتی عطسه می‌کرد، دست را جلوی دهانش می‌گرفت و آهسته عطسه می‌کرد.

چون خمیازه می‌کشید، دستش را در برابر دهانش می‌نهاد.

چرا خود را می‌آرایی؟

پیامبر گرامی به مردی فرمود: «موی سر و سیمای خود را اصلاح کن. این کار، بر زیبایی‌ات می‌افزاید.»

فرمود: «موی بینی خود را بچینید و خود را بر این کار ملزم کنید. این کار بر زیبایی شما می‌افزاید.»

فرمود: «شانه‌زدن برای هر نماز (مستحب و واجب) پاداش دارد.» از مردان می‌خواست، ناخن‌هایشان را کوتاه کنند.

می‌فرمود: «لباس‌های خود را بشویید. موهای خود را کوتاه کنید. مسواک بزنید. آراسته و پاکیزه باشید.»

به بانوان اجازه داده بود ناخن‌هایشان را بلند کنند و آن را زینت و آرایش می‌دانست.

مردی با لباس ژولیده نزد پیامبر گرامی نشسته بود. حضرت پرسید: «دارایی داری؟»

عرض کرد: «آری، ای فرستاده خدا. از هر نوعش دارم.» فرمود: «هنگامی که پروردگار به تو دارایی می‌دهد، باید تأثیرش در زندگی تو دیده شود.»

پیامبر گرامی به آینه یا آب می‌نگریست و موهایش را شانه می‌زد. همسرش، عایشه، می‌گوید: «هنگامی که می‌خواست نزد دوستانش برود، در پیاله‌آبی که در خانه بود، خود را می‌نگریست و موهایش را مرتب می‌کرد. بدو گفتم: پدر و مادرم فدایت باد! تو پیامبر و بهترین آفریده هستی، به آب می‌نگری و خود را می‌آرایی؟»

فرمود: خداوند دوست دارد هر گاه بنده‌ای نزد دوستانش می‌رود، خود را بیاراید.

از ژولیدگی متنفر بود. مالیدن روغن به موها را دوست داشت. برای این کار، مالیدن روغن بنفشه و روغن زیتون را مستحب می‌دانست.

بوی خوش

همواره لباسش پاکیزه بود. می فرمود: «از عوامل ارجمندی مؤمن نزد آفریدگار والا، پاکیزگی لباس اوست.»
در پوشیدن لباس، افزون بر طهارت دینی، به رنگ و پاکیزگی آن نیز اهمیت می داد. از لباس سبز رنگ خوشش می آمد، بیشتر لباس هایش سفید بودند.
اگر کسی از راهی که پیامبر گرمی گذشته بود، می گذشت، از بوی خوش باقی مانده در فضا می فهمید رسول گرمی از آن جا عبور کرده است.
اگر بر سر کودکی دست می کشید، بوی خوش دستش بر موی کودک می ماند.
می فرمود: «بهترین بندگان خدا آنهایی هستند که خوش بویند.»

بهداشت در اسلام

مسلمانان نخستین، در اثر عمل به تعالیم فقهی - بهداشتی اسلام و پیروی از روش پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم)، از نظر نظافت و بهداشت بدن و محیط زیست به درجهای رسیدند که پیشرفته ترین ملت ها در تمدن به آن حد نرسیده بودند. استاد در پیر در کتاب «منزعه بین علم و دین» می نویسد: «اروپای کنونی از نظر ذوق، تمدن و رونق، بالاتر و بهتر از مراکز اندلس در عهد اسلام نیست؛ زیرا خیابان هایشان با نورهای خیره کننده روشن و با زیباترین سنگفرش ها پوشیده شده بود و خانه هایشان با فرش های زیبا مفروش بود. زمستان ها خانه ها را با مجمر گرم می کردند و تابستان ها به وسیله گذراندن هوا از میان ظرف های پر از گل، اتاق ها را با نسیم های معطر، تهویه و خوش بو می ساختند. شهرهای آنان دارای حمام، کتاب خانه، مهمان خانه و منابعی برای آب گوارا بود...»

گوستاولوبون در کتاب «تاریخ تمدن عرب و اسلام» می نویسد: «جهان گردان اروپایی که از سرزمین های اسلامی دیدن می کردند، در سفرنامه های خود از پاکیزگی مسلمانان دچار شگفتی می شدند. این در زمانی بود که هنوز کشورهای اسلامی دچار استعمار، فقر و انحطاط تمدن سنتی اسلامی نشده بودند. در اسپانیای دوران تفتیش عقاید، مسلمانان را از نظافت و پاکیزگی شان می شناختند.»

نیایش های پیامبر

- خداوند! همان گونه که کالبد مرا زیبا آفریده ای، خوی مرا نیز زیبا بگردان.
- بار خدایا!
- در شب و روزم، کوچ و رهسپاری ام، خواب و آرامشم، در امان توام.
- یاد تو، جامه چسبیده به تن من است، و ثنای تو، روپوش زیبای من.
- بار خدایا!
- با پوشش خود مرا ببوشان و از گرنامایگی ات، جامه در بزم کن.

منابع

۱. بی آزار شیرازی، عبدالکریم. رساله نوبین فقهی پزشکی (ج ۱). دفتر نشر فرهنگ اسلامی. چاپ اول. ۱۳۷۲.
۲. حکیمی، محمدرضا، دانش مسلمین دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
۳. نیایش های پیامبر.